

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 7 maja 2012 r.

Elektronicznie podpisany przez:
2012.05.07 12:36:23

Mariola Porczyńska

Poz. 1450

UCHWAŁA NR XV/284/12 SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 27 marca 2012 r.

w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jednolity Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, zmiany: Dz.U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1206; z 2006 r. Nr 126, poz. 875, Nr 227, poz. 1658; z 2007 r. Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 216, poz. 1370, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675; z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz. 1281), w zw. z art. 23 ust. 2 i ust. 3 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, zmiany: Dz.U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, Nr 215, poz. 1664; z 2010 r. Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804; z 2011 r. Nr 34, poz. 170, Nr 94, poz. 549, Nr 208, poz. 1241, Nr 224, poz. 1337) uchwala się co następuje:

§ 1. Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej, zwany dalej „Obszarem”, o powierzchni 131425,2 ha położony jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie olsztyńskim na terenie gmin: Purda, Stawiguda i Olsztynek, w powiecie szczycieńskim na terenie gmin: Pasym, Wielbark, Jedwabno, Szczytno oraz w powiecie nidzickim na terenie gmin: Nidzica i Janowo.

§ 2. Opis granic Obszaru, o którym mowa w § 1 stanowi Załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3. Granice Obszaru określa mapa sytuacyjna, stanowiąca Załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 4. 1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
- 2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne – używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
- 3) zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych; tworzenie układów ekotonowych z tych gatunków;
- 4) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;
- 5) zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe; sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej; tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;

- 6) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;
- 7) zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;
- 8) stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;
- 9) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem.

2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru:

- 1) przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;
- 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego - zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;
- 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;
- 4) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;
- 5) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich, oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;
- 6) zachowanie w stanie nienaruszonym obszarów wodno-błotnych, w tym torfowisk, zabagnień, podmokłości, oczek wodnych oraz obszarów źródliskowych cieków;
- 7) zachowanie śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
- 8) rekultywacja oraz niwelacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;
- 9) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
- 10) prowadzenie melioracji nawadniających w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej;
- 2) wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych w oparciu o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;
- 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia wpływu substancji biogennych i zwiększenia różnorodności biologicznej;
- 4) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;

- 5) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
- 6) rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;
- 7) wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) poprzedzane analizą bilansu wodnego zlewni;
- 8) zapewnienie swobodnej migracji rybom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;
- 9) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień lub zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
- 10) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;
- 11) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 12) zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;
- 13) rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb, właściwej dla danego typu wód.

§ 5. 1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.

4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 nie dotyczą:

- 1) złóż kopalin udokumentowanych przez Skarb Państwa do dnia 2 grudnia 2008 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 176, poz. 2582), których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;
- 2) złóż kopalin udokumentowanych na potrzeby lokalne o powierzchni do 2 ha i wydobywaniu nie przekraczającym 20 000 m³/rok na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia 2 grudnia 2008 r. tj. dnia wejścia w życie Rozporządzenia nr 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 176, poz. 2582).

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy:

- 1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych) oraz uzupełnień zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych;
- 2) siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;
- 3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych – w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani.

6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy ustaleń obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz sporządzonych projektów planów w stosunku do których zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie uchwały.

§ 6. Nadzór na Obszarem sprawuje Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 7. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 8. Traci moc Rozporządzenie nr 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej (Dz. Urz. Województwa Warmińsko-Mazurskiego Nr 176, poz. 2582).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Warmińsko-Mazurskiego
Julian Osiecki

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XV/284/12

Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego

z dnia 27 marca 2012 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru

Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.

Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej

Granica Obszaru biegnie od skrzyżowania drogi wojewódzkiej Jedwabno - Szczytno z drogą Olsztyn - Szczytno koło m. Korpele, dalej wschodnim brzegiem lasu na południe do przecięcia z linią kolejową Szczytno - Wielbark i dalej torem do drogi leśnej między oddziałami 28 i 48, skąd do drogi Szczytno - Przasnysz i dalej przecinając tę drogę zgodnie z linią oddziałową, po czym skręca na północny-wschód i biegnie drogą wiodącą skrajem lasu do drogi Szczytno - Wielbark, skręca w tę drogę na południe, po czym na wysokości oddz. 216 i 227 (przy kol. Majdaniec) skręca na północny-zachód w drogę leśną w kierunku kolonii Majdaniec, stąd biegnie na południowy-zachód do kolonii Szymany, a po opuszczeniu lasu skręca w drogę lokalną do m. Nowiny, następnie omijając od północy Nowiny wkracza na drogę Szczytno - Szymany (Przasnysz), tą drogą biegnie na południe i po minięciu Nowin skręca na zachód i pod torami dochodzi do drogi wiodącej do Saska Mł., następnie po ok. 1300 m, na końcu oddz. 816, skręca ku południu w drogę leśną, wychodzącą potem na skraj lasu i dochodzi do granicy gmin Szczytno - Wielbark, później zgodnie z tą granicą przed m. Szymanki skręca na południowy-wschód w drogę polną i dochodzi do drogi Szymanki - Wielbark (w kierunku Przasnysza), drogą tą zmierza na południe do skrzyżowania z drogą Jesionowiec - Kucbork, którą biegnie do wsi Kucbork, stąd dalej na południowy-zachód drogą gruntową do wsi Głuch, gdzie skręca do szosy asfaltowej Jedwabno - Wielbark, następnie biegnie tą drogą w kierunku południowo-wschodnim do Kolonii Wielbark, na skrzyżowaniu skręca w drogę biegnącą w stronę Muszak (kierunek zachodni) i po około 250 m skręca w drogę leśną biegnącą w kierunku południowo-zachodnim, przez oddziały 216, 232, 233, 234, 235, 251, 252, (Nadleśnictwo Wielbark obr. Wesołowo), do szosy Wielbark - Nidzica, a następnie biegnie szosą w kierunku zachodnim, przez Przeździek Wlk. do drogi będącej północno-zachodnią granicą oddz. 606 (Nadleśnictwo Wielbark obr. Wielbark), biegnie tą drogą, w kierunku południowo-zachodnim, przez miejscowość Róg, do wysokości oddz. 710 (Nadleśnictwo Wielbark obr. Wielbark), tam skręca na wschód biegnąc skrajem lasu do południowego krańca wsi Róg i prowadzi dalej na południe drogą leśną do mostu na rzece Orzyc, prawym brzegiem rzeki do granicy gminy Janowo i tą granicą na południe (ok. 700 m) do drogi Janowo - Wólka Zdziwowska, wzdłuż tej drogi biegnie w kierunku Janowa, przed m. Janowo skręca w drogę na północ, omija od północy Janowo biegnąc drogami lokalnymi i w części prawym brzegiem rz. Orzyc, dociera do ciekłu na drodze Komorowo - Wichrowiec, dalej rzeką w kierunku północno-zachodnim dochodzi do drogi biegnącej na południowy-zachód (do punktu wysokościowego 136,1) i drogą tą dociera do drogi Janowo - Muszaki, dalej granica biegnie szosą w kierunku północno zachodnim do drogi lokalnej Zawady - Módlki (do m. Zawady wspólna granica z OChK Doliny Rzeki Orzyc), przez miejscowości Grabowo i Módlki dociera do wsi Bartoszek, omijając zabudowania wsi od strony północnej kieruje się drogami lokalnymi do Waszulek (najpierw na południowy-zachód, potem na północny-zachód) i dalej do drogi Nidzica - Szczytno, obejmując niewielki kompleks leśny, później tą drogą biegnie na południe w kierunku Nidzicy, po czym skręca na północny zachód na drogę Nidzica - Łyna i biegnie tą drogą w kierunku północno-zachodnim, na wysokości oddziału 316 skręca na zachód i dochodzi do linii kolejowej Nidzica - Olsztyn, którą zmierza na północ, dalej biegnie od skrzyżowania drogi Nidzica - Łyna z linią kolejową Nidzica - Wielbark do skrzyżowania drogi z koleją w miejscowości Dobrzyń (jest to wspólna granica z OChK Dolin Rzek Nidy i Szkotówki), po minięciu Dobrzynia przed jeziorem Bujaki skręca na zachód w drogę leśną i tą drogą dochodzi do linii wysokiego napięcia, którą podąża na północ do drogi Witramowo - Bolejny, następnie na szosie zawraca na wschód i doprowadza do ww. linii kolejowej Nidzica - Olsztyn i dalej podąża tą linią do skraju lasu przed przepustem nad rzeką Marózką, od tego miejsca południowym skrajem lasu na zachód i drogami wiejskimi przez Waplewo dociera do szosy E-7, z Waplewa biegnie szosą na północ do skrzyżowania z drogą prowadzącą na zachód do m. Kunki (wspólna granica z OChK Jeziora Mielno), dalej tą drogą do toru kolejowego linii Nidzica - Olsztyn i tym torem na północ do m. Kolonia Jemiółowo, tam skręca na wschód i przez Łutynówko (omijając b. PGR) odbija na południe do Łutynowa, omijając od południa Łutynowo prowadzi dalej drogami polnymi i leśnymi w kierunku północno-wschodnim do miejscowości Kołatek i tam wychodzi na szosę Zgniłocha - Olsztynek, po czym skręca na północ w drogę do Zieleniaka i dochodzi do granicy gm. Stawiguda, następnie tą granicą biegnie do linii kolejowej Olsztynek - Olsztyn, dalej wzdłuż linii kolejowej na północny-

zachód do lasu i jego skrajem dochodzi do szosy Olsztynek - Olsztyn, tą szosą zmierza na północ do wsi Miodówko (wspólna granica z OChK Doliny Pasłęki na odcinku drogi biegnącym przez las) i drogą przez wieś na południowy wschód z powrotem do linii kolejowej Olsztynek - Olsztyn, dalej biegnie ww. linią kolejową do stacji PKP Bartąg (na odcinku od miejscowości Zarośle do miejscowości Gągławki jest to wspólna granica z OChK Doliny Pasłęki), gdzie skręca na wschód drogą do wsi Bartąg, omija wieś po zachodniej stronie, dochodzi do mostu, przecina dolinę rz. Łyny i schodzi drogą na południowy wschód do miejscowości Bartązek w miejscu przecięcia doliny Łyny (jest to wspólna granica z OChK Doliny Środkowej Łyny), stąd podąża na północny-wschód drogą do przecięcia z szosą asfaltową Olsztyn - Butryny i dalej szosą asfaltową przez Stary Olsztyn do wsi Szczęsne, tu skręca ku południowemu-wschodowi szosą asfaltową Olsztyn - Klewki do przecięcia z linią kolejową Olsztyn - Szczytno, dalej biegnie tą linią przez stacje PKP Klewki i Marcinkowo dochodząc do granicy administracyjnej miasta Pasym, wzdłuż tej granicy omijając miasto od południa do ww. linii kolejowej i dalej tą linią na wschód przez m. Grom do skrzyżowania linii kolej z szosą asfaltową Olsztyn - Szczytno przed miejscowością Korpele, tj. do punktu początkowego opisywanej granicy (od miejscowości Klewki do punktu będącego początkiem opisu w większości jest to wspólna granica z OChK Pojezierza Olsztyńskiego).

Opis przebiegu granicy terenu wyłączonego z Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej.

Wyłączeniu podlegają działki ewidencyjne Nr: 65/6, 66/2, 67, 68, 69/1, 69/2, 65/5, 65/4, 65/2, 66/1 o łącznej powierzchni 19,1 ha położone w miejscowości Waplewo (obwód Waplewo), gmina Olsztynek.

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr XV/284/12
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 27 marca 2012 r. [Załącznik2.jpg](#)

OChK Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej

